

Sötét anyag*

avagy

áltudományos kozmológiájából

Amikor Univerzumunk galaxis-
csillárai mind kihunynak
Amikor végsőt lobban csillag-
tűzijátékunk

Kire

marad – az elillant nehézfémek
vasízű szag emlékében –

a csend

Kihűlt hulló pernyénk
kinek a lelkére rakódik le

S akkoron mely
sarokba támasztódik a fény-
lobbantó gyertyaoltogató
koppantója

Marad-e

munkája utánunk
Avagy kiújul gyerekes
piromániája

És lesz újra

tét – a játék komoly-
ságához illő

És ezúttal is minden – leg-
alább is bizonyos ideig –,
minden lehetséges?

Lesz

ki elhiszi?

Majdan.

---

* Ádám monológja

az elmaradt színből (– a *Halász Gábor*-féle 1942-es *M. I. Összes műve*be nem véteztet föl, *Andor Csaba* pedig ezidáig nem lett a nyomára), miután Lucifer a világhálóról a szeme elé tárta a Hubble-teleszkóp hipermélyüri felvételeit, Éva soros viselősége közben.

Madách körmönfont apokrifjeiből közreadva (*A. J.* átigazítása nélkül) a *Tragédia* bemutatójának III. évezredbeli első jeles évfordulója alkalmából.

Hubay Miklós-nak és *Kerényi Ferenc*-nek, valamint *Magyar Filozófiának*, szemérmes gyöngédséggel, egy tágítható episztemológia jegyében. (– K. M.)